

σουρωτήρι

σουρωτήρι, το, ουσ. [<σουρώνω + κατάλ. -τήρι]. **1.** διάτρητο μαγειρικό σκεύος που χρησιμοποιείται για το στράγγισμα φαγητών, το στραγγιστήρι, το τρυπητό: «ρίξε τα μακαρόνια στο σουρωτήρι να στραγγίσουν». **2.** (ειρωνικά) ο μεθύστακας: «είναι ένα σουρωτήρι αυτός, Θεός να σε φυλάει!». **3.** η καπότα, το προφυλακτικό: «αν δεν έχει σουρωτήρι μαζί του, δεν πάει ούτε με την ομορφότερη γυναίκα»·

- *περνώ απ' το σουρωτήρι ή περνώ από σουρωτήρι*, υποβάλλομαι από κάποιον σε λεπτομερειακή εξέταση, σε λεπτομερειακή δοκιμασία: «βαρέθηκα να περνώ απ' το σουρωτήρι του ενός και του άλλου και στο τέλος να μη με παίρνουν στη δουλειά τους!»·

- *το περνώ απ' το σουρωτήρι ή το περνώ από σουρωτήρι*, εξετάζω κάτι πολύ προσεκτικά, πολύ διεξοδικά, πριν πάρω κάποια απόφαση: «οτιδήποτε αγοράζει αυτός ο άνθρωπος, το περνάει πρώτα από σουρωτήρι»·

- *τον περνώ απ' το σουρωτήρι ή τον περνώ από σουρωτήρι*, τον υποβάλλω σε λεπτομερειακή εξέταση, σε λεπτομερειακή δοκιμασία πριν πάρω κάποια απόφαση γι' αυτόν: «για να πάρει έναν υπάλληλο στη δουλειά του, τον περνάει πρώτα από σουρωτήρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας